

Vader

Het was een zonnige dag in het voorjaar in een straat van de joodse wijk van Antwerpen. Bij de ingang van een synagoge stonden wij na te praten met degene die ons had rondgeleid. Ondertussen speelden zijn drie zoontjes om ons heen. Toen hij hen riep, kwam het jongste mannetje blij roepend naar hem toe. Wat hij riep, viel ons onmiddellijk op. Hij riep: “Abba!” – vol liefde en vertrouwen. Hij kwam naast zijn vader lopen en gaf hem een hand.

Wij keken elkaar aan. *Abba*, het woord waarmee in het Oude Testament de verhouding tussen vader en kind wordt aangeduid; gewoon in gebruik tussen een joodse vader en zijn zoon.

In Gods woord wordt God ook *Vader* genoemd. In het Nieuwe Testament gebruikt Paulus het woord ‘Abba’ op twee plaatsen, nl. in Romeinen 8: 15 en in Galaten 4: 6.

Lees die twee schriftplaatsen door. Wil je meer weten? Kijk dan op Spoor 1.

Spoor 1

Over God hebben wij het al eerder gehad. Wil je weer helder hebben wat *God* betekent en wat dat voor jou betekent en tegen jou zegt, kijk dan bij *reisbestemming God*. Houd wel goed in de gaten: achter wat God doet, zit Wie Hij is!

God is liefde! Van die liefde weten wij (zie Efeziërs 2: 4), dat die *onmetelijk* (letterlijk) is. Wat ons heel veel zegt over Wie God is, is dat jij Hem *Vader* noemen mag. En nog meer: dat je Hem aanspreken mag met *Abba* – dat is ons woord ‘papa’.

Misschien zei jouw vader ook – als je ergens op geklommen was en niet goed wist hoe je beneden moest komen: “Spring maar, ik vang je!” En wat deed je? Je rekende helemaal op hem en ... sprong in zijn armen. Hij zou je immers vangen en niet loslaten?!

Mag ik dat nu ook van God, de Vader zeggen? Ja, dat doet de bijbel ook! Zodra je over Gods liefde spreekt, spreek je over Zijn *vader-zijn* – voor jou en mij, voor al Zijn schepselen uiteindelijk.

Wij pakken er de bijbel bij. Ik heb een paar fijne verzen gevonden. Die komen uit de brief aan de Efeziërs.

- hoofdstuk 1: 2. ‘*Genade zij u en vrede van God, onze Vader, (...)*’ In vers 3 staat iets heel bijzonders. Zo mogen jij en ik God ook kennen: ‘*Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus (...)*’ Dus: voor onze Heer is Hij ook God en Vader.
- Ook de verzen die verderop staan (15-23), zou je moeten lezen. Paulus leert ons bidden om besef en erkenning van Hem, d.w.z. van ‘*de God van onze Heer Jezus Christus*’, en dan komt wat ik je wil laten zien: ‘*de Vader van de heerlijkheid (...)*’
- In hoofdstuk 3: 14 bidt Paulus en buigt hij zijn knieën voor *de Vader*.

Zo kun je heel wat verzen vinden in deze brief. Lees ook hoofdstuk 2: 18, 5: 20 en 6: 23.

Maar ook in het evangelie naar Johannes valt de nadruk op de liefde van God. De Heer noemt Hem *Mijn Vader*. In Johannes 14: 20-21 staat: ‘*Te dien dage zult gij weten, dat Ik in Mijn Vader ben en gij in Mij en Ik in u. Wie Mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het, die Mij liefheeft; en wie Mij liefheeft, zal geliefd worden door Mijn Vader (...)*’

Ik vind het telkens weer bijzonder: God is de God en Vader van onze Heer Jezus Christus. In 2 Corintiërs 1: 3 staat: ‘*Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, de Vader der barmhartigheden (letterlijk: van het medelijden) en de God van alle vertroosting, (...)*’ Ik kan daar nooit stoppen en lees nog een paar verzen door. Dat mogen wij van God weten: Zijn hart is altijd op ons gericht en Zijn hand werkt het goede uit.

God is ook *jouw God en Vader*. Door Jezus leer je Hem zo kennen – en Gods woord herinnert je daaraan. Hij is heel dichtbij, kent je naam en je omstandigheden, je staat er niet alleen voor (Zie Psalm 139). God is er, Hij kent mij heel persoonlijk. Ik mag Hem ook kennen en kan ook heel persoonlijk *Abba* tegen Hem zeggen.

Misschien zeg je: stop maar! Daar wil ik Hem eerst voor danken. Weet je wat? Ik dank met je mee!

Wil je meer weten? Zie dan op Spoor 2.

Spoor 2

Toen hij het zei, keek hij me aan om te zien of ik luisterde. Ik knikte, dat ik hem gehoord had, maar begrijpen wat hij zei, deed ik niet. Ik was op dat moment net zeventien. Het begrijpen kwam pas jaren later.

Wat hij dan zei? Dat hij nooit goed God *als Vader* had leren kennen, omdat zijn eigen vader hem nooit had laten merken, dat hij van hem hield. Heel zijn leven, zei hij, was een zoektocht naar het *vader-zijn* van God geweest.

Ik zou willen, dat ik hem had kunnen zeggen wat ik nu van God mag weten. Dat wist ik toen allemaal niet. God heeft me steeds meer laten zien Wie Hij is, door wat er in Zijn Woord staat. Het heeft iets van foto's afdrukken. Je legt het papier in de ontwikkelvloeistof en beweegt het heen en weer. Langzaam maar zeker zie je het beeld te voorschijn komen. Zo is het ook met God! Daarom gaf God Zijn Zoon, Die Zijn *afdruk* is (Hebreeën 1: 3), opdat jij en ik Hem steeds beter gaan leren kennen!

God is onze Vader, jouw en mijn Vader. Je moet niet naar je aardse vader kijken en denken: zo is God! Een aardse vader heeft als elk mens fouten. Dat kan mensen bij het geloven soms erg in de weg zitten. Willen wij weten Wie God is, dan hebben we onze Heer nodig. Hij laat zien wat en Wie Zijn Vader is.

In Kolossenzen 1: 13 spreekt de apostel over Hem als de *'Zoon van Zijn liefde'*.

Het is goed om (nog eens) na te lezen en te bestuderen wat er staat bij de *Reisbestemming Rechtvaardiging* en *Reisbestemming Verzoening*. Dat helpt je om een echt bijbels beeld van God te krijgen.

Een vader mag kijken naar Wie God is en zo proberen vader te zijn. Dat hij daarbij fouten maakt, is logisch, maar telkens weer zal hij die niet willen maken. Hij zoekt – net als jij – wijsheid en inzicht bij God, Die ook zijn Vader is.

God is onze schepper en heeft ons op de plek gezet, waar Hij ons hebben wil. Hij rechtvaardigde en verzoende ons en zei: het blijft niet zo. Hij laat zien, waar Zijn schepping naartoe gaat; wat je mag verwachten; waar je naar mag uitzien.

In 1 Timotheus 2: 4 staat: *'(...) God, onze Heiland (letterlijk: redder), Die wil, dat alle mensen behouden (letterlijk: gered) worden en tot erkenning der waarheid komen.'*

God wil ons in Zijn hart laten kijken. Er is niet alleen redding, wij leren Hem ook steeds beter kennen. Hij is onze Vader.

Als Hij mijn Vader is, ben ik dan ... zoon? Ja, dat lees je in Romeinen 8: 15. Daarom liet ik je dat vers al gelijk in het begin lezen. In vers 14 en 15 wordt gesproken over *zonen* en *zoonschap*. Jij bent Zijn zoon. Dat wil, ook als je vrouw bent, ten diepste tegen je zeggen: er is tussen God en jou een relatie; wij zijn familie van God geworden. Zijn geest werkt in ons leven. Dat is: wij willen doen wat Hij zegt, we willen leven tot Zijn eer! Een *zoon* wil op zijn vader lijken. Een zoon vertrouwt zijn vader en weet: ik kan altijd een beroep op hem doen. Dat geeft vrede en rust! Hij kent jou en jij mag Hem kennen.

Het mooie vind ik – en dan is er nog een *zijspoor* waar je verder op kunt – dat er een moment komt, dat elk schepsel van God zich dat bewust zal worden. Dan zal iedereen de ander aankijken en dat weten! God is de redder van alle mensen, zegt Paulus (1 Timotheus 4: 10). Dankzij onze Heer mag dat ook zijn: God is de Vader van alle mensen, als uiteindelijk Zijn plan het einddoel heeft bereikt. Dan kent iedereen God als *Abba!*

Zijspoor

“Mag ik nog wat vragen? Kun je wat meer zeggen over het verschil tussen de Vader en de Zoon?”

Je hebt het spoor tot hiertoe gevolgd. Dat betekent, dat ik een aantal dingen hier niet meer zal zeggen.

Denk aan dit beeld: als je een stukje gaat varen, moet je de haven uit; je komt dan op het water, in een kanaal bijvoorbeeld en vaart zo naar je bestemming. Zo zit het ook met God en Christus.

God is de *bron* van alles (Dan staat er in de bijbel: het is *uit* God). Hij voert Zijn plan uit *door* Christus. Het doel van dat plan is, dat God ten slotte allen aan Zijn hart kan drukken.

Wij lezen 1 Corinthiërs 8: 6. In dit vers staat het luid en duidelijk: van het begin tot het eind is alles *door* Christus. Hij is *het kanaal*. *De bron* achter de schepping is God. Daarom staat er, dat wij *uit God* zijn en dat Hij alles uitwerkt *door de Here, Jezus Christus*.

Praten wij over *redding*, dan kan ik zeggen: God is de redder (1 Timotheus 2: 4 en 4: 10), en: Hij doet dat *door* Zijn Geliefde (Efeziërs 1: 6-7).

Wil ik wat zeggen over *verzoening*, dan zegt de schrift: verzoening is *uit* God (lees 2 Corinthiërs 5: 18) en Romeinen 5: 10-11) *door* de dood van Zijn Zoon. Het resultaat (denk aan bestemming: doel) van die verzoening is, dat God alles in jou en mij zal zijn. De apostel Paulus leert ons, dat Hij uiteindelijk alles in allen zal zijn, niemand uitgezonderd.

Wie Christus is, staat het duidelijkst in Kolossenzen 1: 15-17. Lees die verzen maar! Zie je het?! Alle dingen zijn *door* Hem. Wat wij steeds beseffen mogen, is dat het al *uit* God is!

Ik hoop, dat het verschil je zo een stukje duidelijker is geworden, en: dat jij en ik '(...) *eendrachtig uit één mond de God en Vader van onze Here Jezus Christus* (...)'

Ik heb nog een zijspoor! Ga je mee?

Zijspoor

In 1 Timotheus 2: 5 staat: '*Want er is één God en ook één middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus* (...)'

Als wij vertrouwd raken met Christus, leren wij God kennen. Christus is de *middelaar* tussen de mensheid en God en laat ons God *zien*. Wij zien de Zoon en begrijpen, dat Hij het *beeld* van de Vader is. Wij horen het *woord* dat de Zoon spreekt, en in onze harten klinkt Wie God is. Je kunt God niet leren kennen zonder Zijn Christus, want de Zoon lijkt op Zijn Vader en door Christus horen wij de woorden van God en zien we Wie Hij is. Hij zet Zijn Vader niet in de schaduw, maar plaatst Hem in het volle licht!